

COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ
CERCUL INTERDISCIPLINAR "VALAHIA"

TIMP ȘI SPATIU

ISSN 2559-4516

NR. 36/ MARTIE 2026

„Timp și spațiu” este o publicație trimestrială, cu apariție în lunile martie, iunie, septembrie și decembrie, având ca obiectiv major realizarea unui spațiu de manifestare a creativității elevilor care sunt membri ai Cercului Interdisciplinar „Valahia”, profesorilor și elevilor Colegiului Tehnologic „Grigore Cerchez” București ce doresc să devină colaboratori ai cercului. Publicația noastră se dorește, de asemenea, un spațiu pentru diseminarea exemplelor de bună practică.

REDACȚIA

REDACTOR COORDONATOR,

Prof. Nicoleta-Doina Nedelea

REDACTORI,

Prof. Daniela-Cristina Bobeică

Prof. Mihaela-Antoneta Florea

Prof. dr. Eugenia-Dorina Rădoi

Alexandru Cristian Stoicescu (clasa a XII-a G)

Denisa Maria Fleican (clasa a XI-a C)

Catinca Iuliana Maria Cîțu (clasa a XI-a D)

Iasmina El Masri (clasa a XI-a E)

Ioana Alexandra Cecănău (clasa a XII-a G)

CUPRINS

- **EDITORIAL**
- **DESTINAȚII TURISTICE**
- **DESCOPERĂ ROMÂNIA!**
- **PORTIA DE GRAMATICĂ**
- **MOMENT DE ARTĂ**
- **CURIOZITĂȚI**
- **STAY TEEN !**
- **TRADIȚII ȘI OBICEIURI PE GLOB**
- **SURPRIZA NUMĂRULUI**
- **POESIS**
- **RECOMANDAREA REVISTEI**

***LUNA DEDICATĂ LUI CONSTANTIN BRÂNCUȘI:
CREATIVITATE ȘI DIALOG ÎNTRE GENERAȚII***

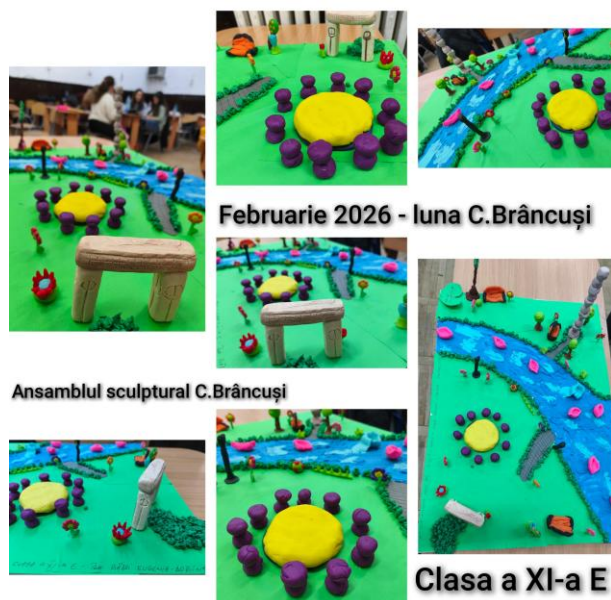
Prof. dr. Eugenia-Dorina Rădoi

În fiecare an, Luna Constantin Brâncuși devine un prilej de a readuce în atenție moștenirea artistică a marelui sculptor român și influența sa asupra culturii contemporane. Evenimentele organizate în școli încurajează publicul să descopere nu doar operele sale, ci și modul în care ele pot fi interpretate.

Un punct central al activității organizate în școala noastră anul acesta l-a reprezentat reinterpretarea celebrului ansamblu sculptural Calea Eroilor de la Târgu-Jiu. Elevii au recreat, printr-o machetă, simbolurile esențiale ale lucrărilor – echilibrul, repetiția și ideea de infinit – demonstrând că limbajul vizual al lui Brâncuși rămâne actual și accesibil noilor generații.

Prin aceste exerciții creative, tinerii nu doar studiază istoria artei, ci intră într-un dialog viu cu ea, transformând patrimoniul într-o sursă de inspirație personală.

Luna Brâncuși confirmă astfel că opera artistului continuă să inspire, să provoace și să unească generații în jurul valorilor culturale românești.

***NISHIYAMA ONSEN KEIUNKAN –
CEL MAI VECHI HOTEL DIN LUME ÎNCĂ FUNCȚIONAL***

Prof. dr. Ovidiu-Toma Albu

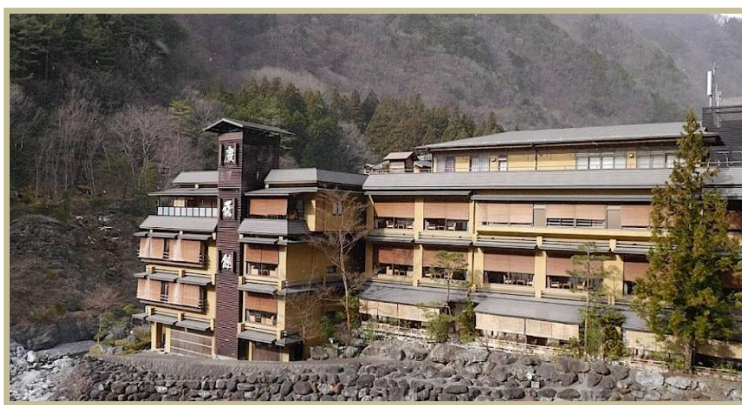
De-a lungul istoriei omenirii, puține instituții au reușit să traverseze secolele fără întrerupere. Unul dintre cele mai remarcabile exemple de continuitate este hotelul Nishiyama Onsen Keiunkan din Japonia, recunoscut oficial de Guinness World Records drept cel mai vechi hotel din lume încă în funcțiune.

Fondat în anul 705 d.Hr., acest stabiliment a supraviețuit peste 1 300 de ani, rămânând un simbol al tradiției, ospitalității și longevității japoneze.

ISTORIE ȘI ORIGINI

Hotelul Nishiyama Onsen Keiunkan a fost fondat în perioada Keiun, de unde provine și denumirea sa. Creatorul său, Fujiwara Mahito, era fiul unui apropiat al împăratului Tenji și a pus bazele acestui spațiu pentru a valorifica izvoarele termale din regiunea Yamanashi. Apele calde naturale, cunoscute pentru efectele lor terapeutice, au atras de-a lungul secolelor nobili, samurai, călători și turiști din întreaga lume.

Într-o Japonie aflată într-o continuă schimbare politică și socială, hotelul a rămas un punct stabil, supraviețuind incendiilor, războaielor, reformelor și modernizării accelerate. De asemenea, a fost administrat de peste 50 de generații din aceeași familie, un record remarcabil în sine.

Fotografia 1
Arhitectură și tradiție

Deși hotelul a trecut prin modernizări considerabile, mai ales în secolul al XX-lea, a păstrat structura tradițională japoneză: camere cu tatami, pereți culisanți shōji și priveliști asupra munților.

Băile termale (onsen) sunt alimentate în continuare de izvoarele naturale care au făcut celebru acest loc.

În anul 1997, hotelul a fost renovat pentru a include facilități moderne, însă fără a pierde autenticitatea stilului japonez. Astăzi, oaspeții pot experimenta atmosfera de acum peste un mileniu, combinată cu confortul contemporan.

IMPORTANȚĂ CULTURALĂ ȘI TURISTICĂ

Nishiyama Onsen Keiunkan nu este doar o destinație turistică, ci și un simbol cultural al Japoniei. El reprezintă respectul pentru tradiție, continuitatea istorică și modul în care comunitățile japoneze valorifică natura.

Certificarea Guinness World Records îi conferă un statut internațional, transformându-l într-o atracție pentru turiștii care caută experiențe autentice. Băile în aer liber, bucătăria kaiseki, liniștea munților și atmosfera ancestrală atrag vizitatori din toată lumea.

Fotografia 2
Grădina japoneză

CONCLUZIE

Hotelul Nishiyama Onsen Keiunkan este mai mult decât o simplă unitate de cazare. Este o călătorie în timp, o dovadă a durabilității culturale japoneze și un exemplu rar de afacere de familie care a traversat secole. Într-o lume în continuă schimbare, el rămâne un monument viu al istoriei și al ospitalității.

BIBLIOGRAFIE

Japan National Tourism Organization – „Stay at One of the Oldest Inns in the World”

Guinness World Records – „Oldest Hotel in the World”

Fortune Magazine – „The World’s Oldest Hotel Has Been a Family Business for Over 1,300 Years”

Yamanashi Prefecture Tourism – „Nishiyama Onsen Keiunkan”

Historia.ro – „Cele mai vechi hoteluri din lume care sunt deschise și astăzi”

Descopera.ro – „Povestea hotelului detinut de aceeași familie timp de peste 1300 de ani”

Fotografia 1 - <https://travelask.ro/blog/un-hotel-japonez-unic-care-are-mai-mult-de-1300-de-ani>

Fotografia 2 - <https://www.uniqhotels.com/nishiyama-onsen-keiunkan/>

SALINA SLĂNIC – COMOARA SUBTERANĂ A JUDEȚULUI PRAHOVA

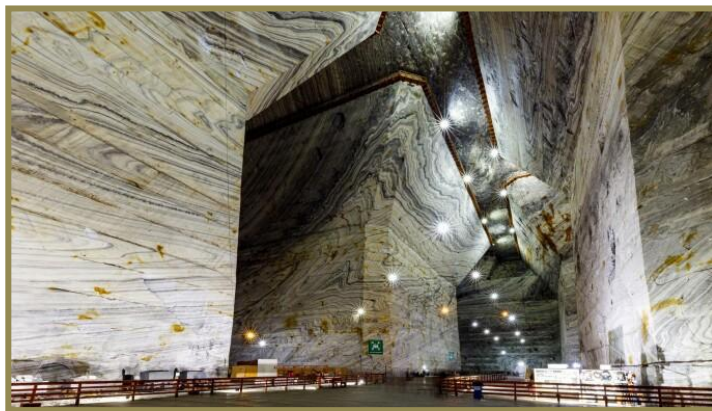
Alexandru-Cristian Stoicescu
Clasa a XII-a G

Salina Slănic, situată în județul Prahova, este una dintre cele mai mari și mai spectaculoase saline din România și din Europa. Descoperită încă din secolul al XVII-lea, salina a devenit un important obiectiv turistic și centru de tratament balneosanatorial, atrăgând vizitatori din întreaga țară și din străinătate.

Salina se întinde pe mai multe niveluri subterane, având o adâncime de aproximativ 208 metri și tuneluri ce depășesc 100 de kilometri în lungime, majoritatea accesibile doar ghidurilor specializate. Pereții săi sărăturoși, galeriile vaste și microclimatul unic fac din Salina Slănic un adevărat muzeu subteran al naturii, dar și un loc ideal pentru tratamente de sănătate.

Climatul salinei are efecte terapeutice asupra aparatului respirator, fiind recomandat pentru tratarea astmului, bronșitei și alergiilor respiratorii. Aerul curat, lipsit de poluare și încărcat cu particule de sare, oferă vizitatorilor o experiență unică, similară cu terapia speologică, cunoscută și sub numele de speleoterapie, care contribuie și la refacerea organismului.

Pe lângă beneficiile terapeutice, Salina Slănic reprezintă și un obiectiv turistic spectaculos. Vizitatorii pot admira lacuri subterane, sculpturi realizate în sare, dar și vechi utilaje folosite pentru extracția sării. În incinta salinei există și spații pentru evenimente, terenuri de sport și săli de joacă pentru copii, transformând vizita într-o experiență completă, atât educativă, cât și recreativă.

Salina Slănic combină tradiția cu modernitatea. Pe lângă rolul său turistic, salina păstrează încă urme ale vechilor metode de exploatare a sării, prezentate vizitatorilor prin tururi ghidate. Totodată, infrastructura modernă permite accesul facil și siguranța tuturor celor care doresc să exploreze această minunată lume subterană.

Salina Slănic nu este doar o mină de sare, ci și un loc al sănătății, recreerii și explorării, unde natura și istoria se întâlnesc într-un mod spectaculos. Cu climatul său unic, galeriile impresionante și tradițiile bine păstrate, salina reprezintă un adevărat simbol al patrimoniului natural și cultural românesc, fiind o destinație ce merită vizitată de fiecare turist interesat de experiențe autentice și sănătoase.

Surse:

<https://salina-slanic.ro/>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Salina_Sl%C4%83nic

**NE DORIM SĂ SCRIM ȘI SĂ NE EXPRIMĂM CORECT
ÎN LIMBA ROMÂNĂ!**

Prof. Mihaela-Antoneta Florea

- Dacă avem poftă de ceva dulce, am putea să mâncăm un **biscuit** (nu un biscuite), două **ciocolate** (nu ciocolăți), o **caramela** (nu o caramelă) sau niște **eclere** (nu ecleruri)!
- Următoarele construcții reprezintă **pleonasme** și suntem atenți pentru a nu cădea în capcana lor:
Mujdei de usturoi (mujdeiul este un amestec de usturoi pisat, sare și apă)
A prefera mai bine (a prefera înseamnă a alege primordially ceva, a da întâietate unui lucru)
A gravita în jurul cuiva (a gravita înseamnă, conform DEX, „a evolua, a avea loc, a trăi în jurul sau în vecinătatea și sub influența cuiva/a ceva”)
- **Expresia corectă este „a da sfară/șfară în țară”** - care înseamnă *a da de știre, a răspândi o veste* (nu „a da sfoară în țară!”), deoarece „sfară/șfară” era un miros greu/un fum înecăcios pe care îl degaja focul aprins de străji, în caz de pericol, pentru a-i avertiza pe locuitori/„miros greu (și fum) rezultat din arderea grăsimilor sau a cărnii, de la lumânări de seau etc” (DEX)
- Spunem corect: Am cumpărat **ultimele** (nu ultimile!) bilete la Beach, Please!
- Forma corectă este **bulgăre** (nu bulgăr!): Am aruncat un bulgăre de zăpadă înspre colegi.
Ion a luat un bulgăre de pământ, sfărâmându-l.
- Ne exprimăm corect: Merg la Brașov **cu trenul**. (nu pe tren!)
Am repetat lecția la română **în autobuz**. (nu pe autobuz!)
- Sintagma „ca și” se folosește des **în mod greșit în structuri precum: „eu, ca și coordonator..”/ „tu, ca și lider al grupului...”**. În aceste contexte putem reformula „eu, în calitate de coordonator”/„tu, ca lider al grupului”. În mod corect, sintagma se folosește în contexte în care o putem înlocui cu „precum (și)” - Eu, ca și colegul meu, sunt interesat de rezonanța magnetică.
- Cuvântul „nașpa” a fost introdus în DOOM3 cu sensul de „urât”, putând fi folosit cu valoare adjectivală sau adverbială: El e nașpa pentru că nu chiulește cu noi.
E nașpa să fii prins cu minciuna.
- Scriem corect forma articulată hotărât **smartphone-ul** și pe cea de plural **smartphone-uri**.
- Dacă auzim la știri că **Pârâurile au ieșit din matcă în urma ploilor abundente.**, trebuie să sesizăm forma greșită de plural: **pârâie** este forma corectă de plural a substantivului **pârâu**.
- Spunem și scriem corect **genuflexiune** (nu genoflexiune!) și **panglică** (nu pamblică!)
- Acordul corect al verbului cu pronumele nehotărât „fiecare” se face la singular:
Fiecare dintre elevii participanți **a primit** o diplomă. (NU Fiecare dintre elevii paticipanți au primit o diplomă.!)

ANDRA MĂRUȚĂ - VOCE A ÎNTREGII ȚĂRI

Alexandru-Cristian Stoicescu
Clasa a XII-a G

Andra Măruță nu este doar o artistă talentată, ci și un simbol al României în muzica internațională. Cu o carieră impresionantă și piese care au cucerit publicul de la București până la marile scene europene, Andra a reușit să aducă România în atenția lumii prin muzică și profesionalism.

Andra reprezintă muzica și valorile românești prin fiecare apariție și interpretare. Stilul ei muzical combină elemente tradiționale cu ritmuri moderne, făcând ca muzica românească să fie recunoscută și apreciată în afara țării. Prin prezența ei pe scene internaționale și participarea la festivaluri europene, Andra a transformat arta sa într-un adevărat ambasador cultural.

Hiturile Andrei nu se opresc la publicul local. Melodiile sale sunt ascultate și iubite de fani din diferite țări, iar colaborările cu artiști internaționali au arătat că România are artiști care pot concura la nivel global. Fiecare piesă, videoclip sau concert live contribuie la imaginea pozitivă a țării și arată că talentul românesc poate străluci peste tot.

Andra nu este doar o cântăreață, ci și un exemplu de profesionalism, perseverență și ambiție. Cariera ei arată că munca și pasiunea pentru muzică pot transforma un vis în realitate. Pentru tinerii români, Andra devine un simbol al succesului și al faptului că România poate fi apreciată pe harta lumii prin cultură și talent.

Prin activitatea ei, Andra a arătat că România nu este doar un loc pe hartă, ci o țară cu artiști capabili să inspire și să cucerească inimile oamenilor din întreaga lume. Prezența ei în topuri, emisiuni internaționale și festivaluri muzicale creează o legătură între cultura locală și scena globală, aducând recunoaștere și mândrie românilor

EVOLUȚIA ȘI IMPORTANȚA ȘCOLII ÎN ISTORIE

Prof. Daniela-Cristina Bobeică

Termenul de „școală” provine din greaca veche și se referea la un loc sau un moment de timp liber, în care oamenii puteau să se dedice învățaturii, discuțiilor și contemplării, fără a fi preocupați de muncă sau alte sarcini. Sensul și utilizarea cuvântului „școală” s-au schimbat și au evoluat de-a lungul timpului, adaptându-se nevoilor și schimbărilor din educație și societate.

Școala este un pilon esențial al societății, responsabilă pentru educarea și formarea generațiilor viitoare. Dar cine a inventat școala și cum s-a dezvoltat conceptul de educație de-a lungul timpului?

În antichitate, educația a început mai întâi în familie, unde informația era transmisă de la bătrâni la tineri. Ulterior, oamenii au descoperit că educația ar putea fi transmisă mai eficient dacă unii profesori ar preda unui grup de studenți, mai degrabă decât să predea individual. Astfel, a apărut prima formă de educație oficială pe care o putem numi școală.

Educația era, în principal, rezervată bărbaților din clasele sociale superioare, dar și femeile din unele familii aristocratice sau influente puteau avea acces la educație, în special la învățământul privat sau la educația la domiciliu.

Școlile de stat erau exclusiv pentru copiii nobilimii și erau formate din școli elementare și colegii de nivel superior. În funcție de performanțele pe care le aveau elevii, aceștia puteau trece la un nivel superior și apoi la facultate.

De-a lungul istoriei, educația a fost prezentă sub diferite forme în diverse culturi. Primele sisteme organizate au apărut în antichitate și în civilizații precum Egipt, Mesopotamia, China, India. În aceste locuri, templele și academiile serveau ca centre de învățământ, transmițând cunoștințe în domenii precum matematica, literatura, filosofia și arta.

În Grecia antică, educația era importantă pentru dezvoltarea personală și civică. Academia lui Platon, fondată în jurul anului 387 î.Hr., a fost un centru influent de gândire filozofică și științifică. La rândul său, Roma antică a adoptat modelul educațional grec, cu tutori privați care educă copiii familiilor bogate.

În India antică, sistemele de educație vedică și budistă puneau accent pe gramatică, astronomie, logică și etică. Universitatea Taxila, un institut proeminent, a fost un centru de învățare remarcabil.

În China, primele sisteme de învățământ datează din dinastia Xi, oferind educație atât nobilimii, cât și cetățenilor de rând.

În Imperiul Bizantin, educația era strâns legată de biserică și era organizată în trei nivele: primar, secundar și superior.

În Sparta antică, băieții de la vârsta de 6 ani își părăseau părinții și luau parte la un sistem de învățământ de stat conceput să insufle disciplină și supunere. La vârsta de 16 ani, se înrolau într-o organizație cunoscută sub numele de „krupteia”, o forță de poliție militară. Ei erau apoi trimiși să locuiască în jungla Messenia, unde trebuiau să supraviețuiască pe cont propriu și să intimideze populația locală. Educația în Sparta antică pune, așadar, accent pe forță, pregătire militară și conducere.

Revenind la întrebarea cum a apărut prima școală din lume, se știe că este considerată a fi cea mai veche școală din lume Liceul Chengdu Shishi din orașul Chengdu, provincia Sichuan (China), care a fost construit la ordinul unui guvernator din dinastia Han, cu aproximativ 140 de ani î.Hr.

Conceptul modern de școală a evoluat treptat, influențat de reformatori precum Horace Mann, un pionier al reformelor educaționale în statul american Massachusetts, care a promovat educația publică finanțată din taxe. Mann este adesea numit „părintele educației moderne” datorită reformelor sale care au vizat egalizarea accesului la educație pentru toți copiii.

Astăzi, școala continuă să evolueze, punând accent pe inovare, tehnologie și dezvoltarea abilităților socio-emoționale. Deși structura s-a schimbat de-a lungul timpului, școala rămâne un element fundamental pentru dezvoltarea unei societăți educate și echitabile.

Cea mai veche menționare a unei școli din România datează din anul 1380, la Sibiu. Alte instituții educaționale timpurii includ Școala din Deal din Sighișoara, atestată în 1522 și gimnaziul superior săsesc din Brașov, atestat în 1541.

Înainte de 1800, nu exista un sistem educațional bine definit în țările românești. Tentativele de creare a unor instituții educaționale erau sporadice și fără mari realizări. Aceste instituții ofereau educație religioasă și cunoștințe de bază în scris, citit, aritmetică, limbi străine și geografie, cu predare în greacă și slavonă în Țara Românească și Moldova și în latină în Transilvania.

Primele instituții educaționale erau adesea atașate mănăstirilor și aveau scopul de a învăța scrisul în slavonă pentru documentele oficiale. Existau și școli de meserii pentru formarea meșterilor artizani.

În Transilvania, sașii au început să înființeze școli primare în secolul al XIV-lea, astfel că, la începutul secolului al XVI-lea, fiecare comună săsească avea o astfel de școală. Primul gimnaziu săsesc a fost înființat în 1541, iar în 1722, învățământul a devenit obligatoriu pentru toți sașii.

După Revoluția de la 1821, condusă de Tudor Vladimirescu, a început dezvoltarea sistemului educațional național, continuând pe parcursul secolului al XIX-lea. Au fost înființate diverse tipuri de instituții de învățământ și au fost adoptate legi pentru organizarea acestora. Totuși, doar cei înstăriți aveau acces la studii superioare.

Conceptul de școală nu poate fi atribuit unei singure persoane, fiind rezultatul unei evoluții complexe a practicilor educaționale de-a lungul istoriei. De la școlile antice din Mesopotamia și Egipt la universitățile medievale europene și sistemele moderne de învățământ, fiecare etapă a adus inovații care au modelat educația.

Muzeul Prima Școală Românească

Surse:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_educa%C8%9Biei_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia

<https://wowlab.ro/cine-a-inventat-scoala/>

PRESIUNEA ALEGERILOR ÎN ANII DE LICEU

Catinca-Maria Cîțu
Clasa a XI-a D

La 16 sau 17 ani, ți se cere să știi ce vrei să faci toată viața. Liceul se apropie de final, apar întrebările despre facultate, carieră și viitor. Presiunea nu vine dintr-un singur loc, vine din familie, din școală, din comparații.

În clasa a XI-a, alegerile nu mai par opționale. Profilul ales, materiile de bacalaureat, facultatea. Mulți elevi simt că orice decizie greșită pe care o iau acum îi va urmări ani la rând. Realitatea în schimb arată altfel, datele arată că peste 30 % dintre studenți își schimbă specializarea în primii ani de facultate. Așadar alegerea de acum nu este definitivă.

Adulții pun întrebări directe precum: Ce vrei să faci după ce termini liceul? Unde dai la facultate? Ce meserie îți aduce bani? Intenția acestora este bună, însă efectul nu este mereu același. Noi ajungem să alegem ca să răspundem, nu ca să înțelegem ce ni se potrivește. Mulți elevi aleg domenii considerate sigure, ca de exemplu drept, medicină sau economie. Mult mai puțini aleg din interes real sau din pasiune.

Presiunea vine și din mediul online. Vedem tineri de vârsta noastră care par să aibă un plan clar, antreprenori, studenți în străinătate, creatori de conținut pe social media. Involuntar avem tendința de a ne compara parcursul cu ce vedem pe Instagram sau TikTok, uităm că fiecare traseu este diferit și fiecare dintre noi evoluează în ritmul său. Uităm că majoritatea reușitelor afișate pe net ascund ani de încercări, perseverență și muncă.

Ce simțim este absolut normal! Nesiguranță, teamă, poate chiar confuzie. Dar trebuie să știm că lipsa unui răspuns clar nu înseamnă lipsă de direcție, înseamnă că încă explorăm și căutăm ceea ce ni se potrivește. Istoria arată că mulți oameni cunoscuți au ales târziu, au schimbat domeniul, au greșit și au corectat.

Ce te ajută concret:

- Teste de orientare vocațională.
- Activități extracurriculare.
- Voluntariat.
- Concursuri.
- Discuții reale cu oameni din domenii diverse etc.

Toate acestea sunt ocazii prin care noi putem să descoperim mai ușor ceea ce facem cu plăcere, cu ușurință și ce ni se potrivește. Experiențele mici ne oferă informații clare, mult mai clare decât o decizie luată sub presiunea momentului.

Școala ar trebui să fie un spațiu dedicat studiului și descoperirii, nu o competiție a deciziilor definitive. Alegerea timpurie nu trebuie să fie o etichetă sau o frică. Trebuie să fie un prim pas, deoarece poți schimba direcția, poți învăța pe parcurs. Cu timpul avansăm și dobândim experiență, vedem ce este și ce nu este benefic pentru noi și adaptăm ce este necesar pentru a putea progresa.

Important este să alegi informat, să alegi pentru tine nu pentru a bifa o așteptare. Viitorul nu se decide într-un an, se construiește prin pași mici și modificări constante.

***DESCRIBE THE UNIVERSE REFLECTED
THROUGH THE EYES OF YOUR LOVED ONES***

Airi Ishida
Clasa a XII-a G

I remember a person that once existed in my world and her features replay vividly in my mind, though for some reason her eyes are nothing but a blur. Everytime I try to think about her I suddenly become the narrator of my story, looking at my vessel in third person as if I'm not truly there.

If I recall correctly, she's a short and petite girl, or mostly was. She used to wear her dark short hair in cute little pigtails, often accompanied by red bows. She was quite stylish, but it was probably all thanks to her mother. She wore white button ups, along with red overalls that blended in well with her doll-like black shoes.

All this information, and I still can't quite recall her eyes though, but I feel it's slowly coming back to me, a memory I've lost a while ago.

She was a bit of an oddball. She never went out of her way to try and socialize with all of the other kids but instead watched us play from a distance. When I approached her however I was surprised by her reaction! She never wanted to avoid us and was actually just too shy to put herself out there. Getting to know her better she proved herself to be a very fun loving and optimistic girl, just not to herself. She could never be selfish, and only prioritized others in the most gullible way possible, a better word for it she was a pushover.

Yes, now that I gave myself time to think about her properly I'm starting to remember. I remember how she was secretly passionate about biology, which just added to her peculiar nature, after all she was just a little girl. She would light up and go on rants everytime the subject would be brought up. I'd willingly listen to her each time, until one day she wasn't as passionate anymore.

I can recall everything now. Her eyes were a deep shade of brown, but when I think about them they don't match her personality at all. Her eyes that day were full of sorrow, a look that would strike everyone with guilt for no reason. When I asked her about it she told me it was nothing, though proceeded to avoid me the entire day, which was unusual of her.

The next day I found out why she was so down, but it wasn't her who told me. If only I could've seen the universe through her eyes back when I still had the chance.

MOȘTENIREA VIE A CULTURII ROMÂNEȘTI

Alexandru-Cristian Stoicescu

Clasa a XII-a G

Maramureșul este una dintre cele mai fascinante regiuni ale României, renumită pentru tradițiile, obiceiurile și meșteșugurile sale autentice, păstrate de secole. Zona este situată în nordul țării, între Munții Carpați și Depresiunea Maramureșului, și se remarcă prin peisaje pitorești, sate cu case tradiționale și biserici din lemn incluse în Patrimoniul Mondial UNESCO.

O trăsătură definitorie a Maramureșului este viața comunităților rurale, care respectă în continuare ritmurile naturii și obiceiurile moștenite. În această regiune, sărbătorile religioase și evenimentele comunitare sunt însoțite de ritualuri specifice, costume populare colorate și muzică tradițională. Sărbătorile de Paște și Crăciun sunt marcate prin colinde, obiceiul mersului cu Steaua, colindatul pe ulițele satelor și pregătirea mâncărilor tradiționale, cum ar fi cozonacii și pasca.

Meșteșugurile tradiționale sunt și ele foarte apreciate: prelucrarea lemnului, realizarea de porți sculptate, țesutul și broderia manuală, olăritul și confecționarea uneltelor de lemn. Porțile maramureșene, cu motive geometrice și simboluri religioase, reprezintă un adevărat simbol al identității culturale a zonei și atrag turiști din întreaga lume.

Dansurile și muzica populară joacă un rol central în viața comunităților. Fie că este vorba de horă, sârbă sau jocurile rituale de nuntă, fiecare eveniment este un prilej de păstrare a tradiției și de transmitere a valorilor culturale generațiilor viitoare. Instrumentele tradiționale, cum ar fi fluierul, cetera și zongora, acompaniază aceste momente, creând o atmosferă autentică și plină de energie.

În Maramureș, obiceiurile legate de muncă și natură sunt la fel de importante. Semănatul, recoltatul și prelucrarea lemnului sunt însoțite de ritualuri și credințe locale, menite să protejeze recolta și familia. Totodată, ospitalitatea oamenilor din Maramureș este celebră, vizitatorii fiind întâmpinați cu mâncare tradițională, povestiri și cântece, oferindu-le o experiență autentică a vieții rurale românești.

Surse:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Maramure%C8%99>

<https://www.cultura-maramures.ro/patrimoniul/patrimoniul-cultural/patrimoniul-unesco/>

<https://www.cjmaramures.ro/judetul-maramures/turism/materiale-de-promovare>

**ZIUA PRIETENIEI
ÎN COLEGIUL TEHNOLOGIC GRIGORE CERCHEZ**

ZIUA PRIETENIEI – O TRADIȚIE CARE NE ADUCE MAI APROAPE

Prof. dr. Eugenia-Dorina Rădoi
Responsabil Comisie de disciplină și prevenirea violenței

În fiecare an, în luna februarie, liceul nostru prinde viață într-un mod special: sărbătorim Ziua Prieteniei, un moment dedicat legăturilor frumoase care ne unesc și atmosferei calde ce face școala să pară mai mult decât un loc de învățare.

Holurile se umplu de zâmbete, mesaje colorate și activități pregătite cu entuziasm de elevi și profesori. De la schimburi de felicitări și jocuri interactive până la mici surprize pentru colegi, fiecare gest amintește cât de important este să ne susținem și să ne apreciem unii pe alții.

Ziua Prieteniei nu este doar o ocazie de a ne distra, ci și un prilej de a reflecta la valorile care ne definesc comunitatea: respectul, bunătatea și spiritul de echipă. Prin aceste momente simple, dar pline de emoție, ne reamintim că anii de liceu devin cu adevărat memorabili datorită oamenilor alături de care îi trăim.

Această tradiție continuă să ne aducă împreună în fiecare februarie, întărind prietenii de azi și creând amintiri pe care le vom păstra mult timp de acum înainte.

DORINȚA DE A ȘTI

Cosmina-Adelina Vraciu
Clasa a X-a F

La școală vin în fiecare zi,
Cu dor de carte și de-a ști,
Cu pași ușori și gând curat,
Pășesc pe drumul luminat.

În clasă totul prinde glas,
Cuvânt cu sens, rostit la pas,
Din cărți învățăm rând cu rând,
Cum crește lumea în gând.

Profesorul ne este ghid,
Ne-nvață bine, pas cu pas,
Ne-arată cum să fim mai buni,
Și să visăm chiar și-n apus.

Cu fiecare lecție nouă,
Mai punem o cărămidă-n noi,
Clădim un vis adevărat,
Un viitor bine conturat.

Școala ne crește, ne unește,
Ne dă putere să gândim,
Și pas cu pas, în fiecare zi,
Învățăm oameni să devenim.

CUVINTE DE CRISTAL

Alexandru-Cristian Stoicescu
Clasa a XII-a G

Iarna își schimbă glasul în tăcere,
Cuvintele îngheață pe buze de cer,
Zăpada devine o pagină albă
Pe care pășește un timp efemer.

Vântul își scutură frazele reci,
Le împarte în șoapte, le frânge în gând,
Copacii cu brațele de sticlă și teamă,
Ascultă cum gerul vorbește plângând.

Noaptea îmbracă lumina în stele,
Iar luna rescrie povești de cristal,
Iarna se naște din mii de cuvinte
Ce mor și renasc într-un vis hibernal.

MIROSUL COPILĂRIEI

Ioana Cecănău
Clasa a XII-a G

E dimineată. Te trezești și ieși afară. Simți și tu? Acest miros, dulce și plăcut, rece și înduioșător, arzător. Miros de copilărie.

Ești un adult plin de probleme, te grăbești mereu și uiți să profiți de viață și de vreme. În această dimineată te-ai oprit în loc, simțind o bucurie ca în copilărie.

Afară este frig, aerul are parcă un miros de cozonaci și turtă dulce. A trezit copilul din tine! În colțul gurii a apărut un zâmbet, pe chipul unui adult trist și îngrijorat.

Este minunat! Este prea plăcut mirosul ca să te mai poți gândi la orice alt lucru, nu-i așa?

ACTIVITĂȚILE CERCULUI “VALAHIA”

Catinca Maria Cițu
Președinte cerc “Valahia”

Descoperă activitățile cercului Valahia!

Dacă vrei concursuri, proiecte și activități interesante, cercul este locul potrivit pentru tine. Aici îți dezvolti ideile, lucrezi în echipă și îți testezi cunoștințele.

În fiecare an organizăm și participăm la concursuri, activități educative și proiecte pentru elevii liceului.

Acum poți urmări activitățile noastre și online. Promovăm tot ce facem pe paginile noastre de TikTok și Instagram. Acolo vezi fotografii, clipuri din activități și anunțuri pentru evenimentele următoare.

Urmărește paginile noastre și participă la următoarele activități ale cercului Valahia.

  @cercul_valahia